

Пріоритетом сучасної концепції модернізації вищої освіти має бути створення інноваційного середовища у вищих навчальних закладах шляхом нововведень, таких як інноваційні методи навчання. Такий метод освіти як дистанційне навчання досить зручний та ефективний, хоча і має свої недоліки й обмеження.

Водночас, він дозволяє виявити нові здібності студентів, використовуючи мінімум часу та зусиль.

Однак, для успішного впровадження дистанційного навчання потрібно переглянути зміст і спрямованість підготовки та підвищення кваліфікації педагогів з метою формування їх професійної готовності до роботи в умовах інноваційного навчання, запровадити систему матеріального стимулювання педагогів, які активно впроваджують інноваційні методи у навчальний процес. За таких умов метод дистанційного навчання може бути ефективним як для студентів, так і для викладачів.

Література

1. Козак Л. В. Дослідження інноваційних моделей навчання у вищій школі. URL: http://elibrary.kubg.edu.ua/4280/1/Kozak_LV_Doslidjennya_innov_mod_2014.pdf (Дата звернення: 10.04.2020).

2. Морозов В. Філософія впровадження інновацій у педагогічний процес: Вища освіта України. 2014. № 2. С. 36–39.

3. Шестопалюк О.В. Інноваційні моделі навчання в діяльності вищих навчальних закладів: Теорія і практика управління соціальними системами. 2013. №3. С. 118-124.

Іванов Ю. В.

кандидат економічних наук, доцент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», м. Полтава, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ЛОГІСТИЧНОГО ПІДХОДУ В СИСТЕМІ ОСВІТИ

Сьогодні логістику визначають як науку, процес, концепцію і інструмент управління. Враховуючи те, що логістика визначається молодою наукою, вона не має доки стійкого понятійного апарату, змінюється і саме визначення логістики.

Багато дослідників визначають логістику як процес планування, організації і контролю руху матеріальних потоків, супутніх їм інформаційних та фінансових потоків і сервісу з метою повного задоволення вимог споживачів з оптимальними витратами ресурсів.

На думку А. М. Гаджинського, логістика – наука про управління матеріальними і пов'язаними з ними інформаційними, фінансовими і

сервісними потоками в економічній системі від місця їх зародження до місця споживання для досягнення цілей системи і з оптимальними витратами ресурсів [1].

Згідно з визначенням Ю. М. Неруша, логістика – це інструмент інтегрованого управління матеріальним потоком і пов'язаних з ним інформаційними, фінансовими потоками і сервісом, сприяючий досягненню цілей організації з оптимальними витратами [2].

На сьогодні також немає чіткого розмежування між освітньою і педагогічною логістикою немає, хоча ці напрями необхідно розділяти [3]. Так, В. А. Денисенко використовує термін «освітня логістика», під якою він розуміє «науку і техніку організації і самоорганізації освітніх функцій (позицій) і процесів з точки зору підвищення ефективності освітньої діяльності в цілому». Одне із завдань такої логістики – визначення поєднання предметів у рамках однієї паралелі або програм і підручників по одному предмету в різних класах.

Педагогічна логістика (від англ. educationallogistics) – піддисципліна логістики, яка займається менеджментом (управлінням) педагогічних потоків, ґрунтуючись на принципах логістики і простоти реальних систем Э. М. Голдратта (Eliyahu M. Goldratt)[3].

Завдяки цій науці уперше з'явилася можливість синхронізувати педагогічну систему, наблизити її по рівню управління до економічних систем та в подальшому знизити ризик неефективного використання фінансових засобів на розвиток освіти.

Принципова новизна логістичного підходу в системі освіти ВНЗ – це взаємний зв'язок, з'єднання усіх областей, усіх напрямів діяльності з метою створення гармонійно організованих, легко керованих і високоефективних систем. Враховуючи загальні принципи логістики, до принципів освітньої логістики в системі вищої освіти можна віднести наступне:

Комплексність: формування усіх видів забезпечення (розвиненої інфраструктури) для здійснення руху потоків в конкретних умовах; координація дій безпосередніх і опосередкованих учасників руху ресурсів (знань); здійснення централізованого контролю виконання завдань; прагнення ВНЗ до тісної співпраці із зовнішніми споживачами, а також встановлення міцних зв'язків між підрозділами у рамках внутрішньої діяльності.

Науковість: посилення розрахункового початку на всіх стадіях, від планування до аналізу, виконання детальних розрахунків усіх параметрів траєкторії руху потоку.

Конкретність: чітка і точна оцінка усіх ресурсів, використовуваних при здійсненні логістичного процесу; освоєння з найменшими витратами усіх видів ресурсів; керівництво логістикою з боку структурних органів, результати роботи яких вимірюються скороченням витрат.

Конструктивність: диспетчеризація потоку, безперервне та відстежування. **Надійність:** широке використання сучасних технічних засобів переміщення і управління рухом потоку; високі швидкості і якість вступу

інформації і технології її обробки. Варіативна: можливість гнучкого реагування ВНЗ на коливання попиту і інші впливи зовнішнього середовища.

В області освіти на сьогодні тривають пошуки універсального механізму її розвитку. На наш погляд, для забезпечення логістичного розвитку ВНЗ необхідно створювати у вищих навчальних закладах логістичні центри, що забезпечать пошук і обґрунтування засобів, кадрів і інформаційних систем.

Основне завдання логістичного центру ВНЗ – створення єдиного простору організації, призначеної для надання педагогічних логістичних послуг усім учасникам. Ядром логістичного напрямку в освіті повинен бути інформаційно-логістичний центр, обладнаний сучасними комп'ютерами та пакетом складних програмних продуктів. При цьому усе управління повинно здійснюватися через локальну інформаційну мережу із загальним сайтом і виходом в Інтернет.

Література

1. Гаджинский А.М. Логистика: Учебник. 19-е изд. М.: Издательско-торговая корпорация «Дашков и К», 2010. 484с.
2. Неруш, Ю. М. Логистика : учебник для академического бакалавриата / Ю. М. Неруш, А. Ю. Неруш. 5-е изд., перераб. и доп. Москва: Издательство Юрайт, 2019. 559 с.
3. Трофимова О. В. Логистический подход к системе управления в сфере образования. Образование и наука. Известия УрО РАО, 2010. № 10 (78). С. 42-49.

Коваленко М. О.

кандидат економічних наук

Національний університет «Запорізька політехніка»

м. Запоріжжя, Україна

ВИЗНАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ ЯК ЧИННИК ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ

На сучасному етапі розвитку галузь освіти зазнає радикальних змін. Ці зміни спричинені низкою економічних, соціальних та технологічних зрушень. Збільшення темпів науково-технічного прогресу, глобалізація, постійний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій та багато інших чинників викликають виникнення нових або модифікованих компетенцій фахівців всіх галузей економіки. В таких умовах тільки ефективна система освіти, здатна швидко адаптуватись до світових тенденцій розвитку може забезпечити національній економіки високотехнологічними фахівцями, та задовольнити потреби економіки знань.

Формування компетентностей у фахівців, які ефективно працюють в інформаційному суспільстві має відбуватись з урахуванням наступних вимог: вміння працювати в мультикультурному середовищі, володіння іноземними